Teisiti öeldes, linlik lähistagamaa on antud linliku tööturu peamiseks või täiesti valdavaks juurderände-alaks.

Vaadeldes üksikut linn-keskust — nagu käesoleval juhul Tartut — selle rändlemisvahekorris tagamaaga, näeme, et kasvava kaugusega ta tagamaa vöötmed alluvad üldiselt võttes üha rohkem ja rohkem teiste linlike keskuste tõmbejõu mõjule. Paiknevad ju kaugemal asuvad tagamaa vöötmed aina rohkem teiste linnade lähedusse ja satuvad ühtlasi seda suuremal määral nende gravitatsioonivälja. Tartu tsentraalne süsteem kui oluliselt varustusprintsiibil väljakujunenud linlike keskuste võrk on levinenud peamiselt vanikutena, kusjuures süsteemi kuuluvad keskused-abitsentraalid on üldiselt seda suuremad, mida kaugemas vanikus nad asuvad. Võrreldes vastavat tsentrogrammi (vt. kaardilisand), mis kujutab Tallinna süsteemi kõrval Tartu süsteemi ja abitsentraalidena fungeerivaid teisi linlikke keskusi selle ulatusel, ja juurderännikute suhtelist intensiteeti pildistavat kartogrammi (16. joonis), osutub, et $20^0/_{00}$-lise juurderände isaritm jääb täiesti Tartu abitsentraalide sisevaniku piiridesse, $5^0/_{00}$-lise juurderände samajoon kulgeb lähikaudu konformselt Jõgeva, Mustvee, Kallaste, Otepää, Puka, Põltsamaa joonega, s. t. piki abitsentraalide vahevanikut, sellal kui $2^0/_{00}$-lise juurderände isaritm laiast laastust kokkub Tartu süsteemi piiridega. Iseloomulik ja tähendusrikas on lõppeks ka püsivamate juurderännikute $0.5^0/_{00}$-lise samajoone taandumine Tapa, Rakvere, Võru, Antsla, Valga, Tõrva, Viljandi ja Põltsamaa raadiustel.

Eeltoodust võib järeldada:

1) Rännikute relatsiooni alanemist, olenedes suurenevast kaugusest, tuleb seletada mitte ainult kasvavate rändetakistuste abil, vaid arvesse võttes ka antud linna abitsentraalide ja teiste linnade kaasmõju ning gravitatsiooni.

2) Abitsentraalide suuruse kasvamine kaugemais vanikuis on üheks tähtsaks teguriks, mis antud linliku tagamaa-rändkonna liigestab keskpagevalt alaneva juurderände-intensiteedi vöötmeteks.

3) Maalt ärarände-paikade platseerumine mitme linn-keskuse üksteisega kattuvasse tagamaasse võib üksiku linna suhtelise juurderände-inten-

Tartu VI, lk. 290